

og famle i Blinde i denne Sag, fordi vi ikke have faaet ordentlige Oplysninger fra Ministeriet og heller ikke faa Sagen given den grundige Behandling i Udvalg, som den fortjente. Da vi nu, som sagt, staa foran en Afstemning, har jeg forinden gennemset denne Lov meget nøje for at træffe det Standpunkt, jeg vil staa paa ved min Afstemning. Aarsagen til, at Forslaget er fremkommet, er, sagde den højtærede Minister, den, at den københavnske Skattebog nu ophører, det er jo blevet en Følge af, at vi nylig have vedtaget Skattelovene, at Skattebogen ikke længere bliver et offentligt, for enhver tilgængeligt Værk. Men Skattebogen vil jo ikke derfor forsvinde, thi den samme Fortegnelse, vi hidtil have haft over samtlige Københavns Skatteydere, vil og maa vi selvfølgelig ogsaa i Københavns Kommunalbestyrelse have i Fremtiden. Det er saaledes ikke rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at fordi Skattebogen forsvinder som et offentligt Værk, skulde det være nødvendigt at forelægge dette Lovforslag. Skattebogen bibeholdes nemlig i Virkeligheden saaledes, at de Ligningsmyndigheder, der hidtil have fulgt den officielle Bog, ville kunne faa Adgang til at benytte den Skattebog, de Skatteligningslister, som nu skaffes og maa skaffes til Veje ogsaa i Fremtiden. Jeg kan derfor ikke give den højtærede Minister Ret i, at det skulde være en nødvendig Følge af, at den officielle Skattebog er bortfalden, at forelægge denne Lov. Af den Grund kunde Ministeren udmærket godt have undladt at forelægge denne Lov.

Nu er det jo saaledes, at man vil have, at disse Præste-, Degne- og Klokkerpenge skulle fikseres, og at vi da skulde tage det samlede Beløb, som indkom i 1903, og dividere det med det Antal Personer, som skal udrede disse Penge. Derved finder man den Kvotient, som skal lægges til Grund for Paaligningen. Men her forekommer det mig, at vi komme ind paa en uretfærdig Skatteligning. Jeg synes, at den, vi have i Øjeblikket, i Virkeligheden er bedre end den nu foreslaaede, den er mere demokratisk . . . Ja, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, jeg skal nu straks læse Reskriptet af 1814 op for ham, saa haaber jeg nok, han vil indrømme, at det er mig, der har Ret i, at den nuværende Ordning i Virkeligheden er mere demokratisk, idet den tager mere Hensyn til de enkeltes Skatteevne, Formuesforhold, kort sagt alle deres Velfærdsomstændigheder, medens vi nu

skulle have en Fiksering af Skatten, og den ikke bliver paalignet efter stigende Skala. Dermed ville de, der have f. Eks. en Indtægt af 2,400 Kr., og de, der have en Indtægt paa 100,000 Kr., komme til at svare efter samme Skatteprocent, blive paalignede efter samme Procent. Det forekommer mig at være uretfærdigt. Jeg vilde finde det rimeligt, at de, der af Vorherre ere blevne betroede meget verdsligt Gods, ogsaa skulde afse saa meget mere til Kirkerne, thi det er dog dem, der have meget at takke Vorherre for, og derfor burde de ogsaa yde i Forhold til det, der er dem betroet. Men det vil ikke kunne ske ifølge det foreliggende Forslag. Selv om jeg derfor indrømmer, at den nuværende Ordning har mange uheldige Sider, er dette dog en Hovedside, vi ikke kunne lade ude af Betragtning, og vi havde derfor staaet os, synes jeg, ved at blive ved det nu bestaaende. Der staa i Reskriptet af 21. September 1814, af hvilket jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere et lille Stykke: „Alle foranførte Medlemmer i hvert Sogn skulde hvert Aar for den Sum, som de hertil under eet for det løbende Aar ville bidrage, antegne sig i en Protokol, hvilken i dette Øjemed skal aarligen 3 eller 4 Uger efter Flyttedagen i Maj Maaned ombæres i hvert Hus, hvorved de tillige have at tilkendegive, om de ville erlægge Bidraget paa een Gang eller i 2de Terminer.“ Det er jo i Virkeligheden en ret god Ordning, som maaske nok kunde have sine praktiske Vanskeligheder, men naar det gælder at faa en nogenlunde retfærdig Paaligning, synes jeg ikke, at den er til at forkaste. Det er altsaa saaledes, at man skal antegne sig i Protokollen, den rige kan tegne sig af sin Rigdom, den fattige tegne sig ud af sin Fattigdom, og hver bidrager altsaa efter sin Evne og Formue til Kirken. Det er jo i Virkeligheden en meget ideel Ordning. Hvis man ikke er i Stand til at betale Beløbet paa een Gang, giver denne Bestemmelse Lov til at afdrage det, som det hedder, i tvende Terminer. Men Protokollen burde og skal naturligvis bæres om i hvert Hus, og det skal ske 3 à 4 Uger efter Flyttedag i Maj Maaned. Det passer nu ikke længere med Flyttedag i Maj, nu er det jo i April, men det gjorde jo ikke noget, thi naar de 3 Uger vare forløbne, blev Protokollen præsenteret dem. Men det er nu ikke sket. Det har man ikke iagttaget, at denne Protokol skal ombæres og præsenteres for hver enkelt Skatteyder. De Københavnere